

Forurettelse for Grundeierne, de være nu store eller smaa, saa kan man være overbevist om, at Grundeierne meget vel vilde vide gjennem Byraadet at forsvare sig overfor saadanne Forsøg. Jeg vil selvfølgelig — og jeg er overbevist om, at dette ogsaa gjælder Udvalget — sætte Pris paa at se de Vædringsforslag, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds har bebudet, og jeg er ogsaa overbevist om, at Udvalget vilde gjøre sit mest Mulige for at kunne tiltræde saadanne Forslag, da jeg er sikker paa, at man vil sætte Pris paa at have det ærede Medlems Støtte for Sagens videre Fremme; men da det ærede Medlem jo aldeles ikke antydede, hvorpaa da disse Vædringsforslag skulde gaa ud, kan jeg selvfølgelig ikke sige Videre i dette Dieblit. Det ærede Medlem udtalte sin Forundring over, at dette Lovforslag ikke var knyttet til Lovforslaget om den mellemkommunale Bestatning. Det vil dog vistnok ikke være undgaaet det ærede Medlems Opmærksomhed, at Udvalget har afgivet sine Betænkninger over disse to Lovforslag, der begge ere fremkomne ved privat Initiativ, paa samme Dag, og det er fuldkommen rigtigt, hvad han udtalte, at disse Sager i Udvalget have været behandlede i en vis formel Forbindelse, men nogen reel Forbindelse er der virkelig ikke imellem dem. Lovforslaget om den mellemkommunale Bestatning vil jo nemlig aldeles ikke røre ved det, hvorom der her er Tale, nemlig den faste Eiendomsstat. Loven om den mellemkommunale Bestatning, som jo iøvrigt er et Arbejde af et ganske andet Omfang end denne lille ustyldige Lov — saaledes tillader jeg mig at kalde den, thi det er den efter min Overbevisning — vil jo omfatte ikke blot Kjøbstæderne men ogsaa Landkommunerne, og den vil interessere disse i en ligesaa høi Grad, som jeg er overbevist om, at den vil interessere mange Kjøbstadkommuner. Det vilde altsaa i Virkeligheden være en noget besynderlig Foranstaltning, hvis man paa en Maade vilde hegte den store Lov, hvis Gjennemførelse er forbunden med mange Vanskeligheder, sammen med denne lille Lov, hvis Næppevidde man med største Lethed kan overse. Kan der være delte Meninger om et eller andet mindre Punkt i denne lille Lov, saa kan det ærede Medlem være overbevist om, at Meningerne ville være endnu mere delte og staa ganske anderledes skarpt overfor hinanden, naar vi engang komme til at behandle den større Lov. Jeg vilde derfor i Virkeligheden anse det for at være ikke blot en forunderlig Formalisme, hvis man vilde knytte de to Love sammen med hinanden, men jeg vilde tillige anse det for at være en Uret mod Kjøbstadkommunerne, hvis Representation jo har udtalt sig til Fordel — i det Væsentlige i alt Fald — for det Forslag, her foreligger, hvis man skulde blive forhindret fra at faae et saadant lille Lovarbejde fremmet paa Grund af, at man maaste ikke kunde enes om eller ikke faae gennemført det større Lov-

arbejde. (Berg: Det er ikke min Mening, at de skulde knyttes sammen!). I Anledning af denne Bemærkning vil jeg sige, at jeg retter denne min Udtalelse ligesaa meget eller endnu mere til det ærede Medlem for Solbæk Amts 3die Valgkreds, hvis Udtalelser jeg iøvrigt i flere Retninger fandt høist paafaldende. Det ærede Medlem udtalte, at det var et „noli me tangere“, det var Noget, man var absolut enig om, at man ikke maatte røre ved, — de faste Eiendomsstatter! Ja, det er desværre blevet saadan næsten en Troessætning, at man ikke maa røre ved de faste Eiendomsstatter i Kjøbstæderne, men ellers, mig bekendt, udenfor Kjøbstæderne i hele det øvrige Land næver man aldeles ikke Betænknelighed ved at røre ved de faste Eiendomsstatter. Dette veed dette Things ærede Medlemmer fuldt saa godt som jeg, at der er ingen Steder — hvad der ogsaa er fremhævet af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds — hvor de faste Eiendomsstatter fra det ene Aar til det andet kunne variere saa stærkt som netop ude paa Landet. Paa Landet er Forholdet et andet end det, man har troet at burde indføre i Kjøbstæderne; de kommunale faste Eiendomsstatter kunne i Genhold til Kommunalloven variere hvert tredje Aar. De blive ikke fasslaaede for mere end for tre Aar ad Gangen, hvorfor skulde da Kjøbstæderne i den Grad være stillede anderledes end andre af Landets Kommuner, at man absolut vil binde dem til det, man i 1863 ansaa for at være det eneste Sande og Rigtige, og som Erfaringen har vist at være alt andet end det Sande og Rigtige. Det ærede Medlem for Solbæk Amts 3die Valgkreds kom dernæst med en Bemærkning med Hensyn til de 12 Kommuner, som ikke endnu have faaet deres Vedtægter stadfæstede, og betjente sig da af et Udtryk, som jeg maa nedlægge Indsigelse imod, idet han sagde, at de havde fiddet Loven af 1863 overhørig; men det have de paa ingen Maade. Det er Indenrigsministeren, i hvis Haand Matrikuleringen af Kjøbstæderne er lagt, og Indenrigsministeren har at bestemme, naar Arbejderne skulle paabegyndes, og at bestikke Landinspektører til at foretage dem, saa at Kjøbstæderne ere forsaavidt ikke Herrer over hele dette Spørgsmaal. Jeg tror, da Sagen tidligere har været til Forhandling her, tilstrækkelig at have oplyst, at det er saa langt fra, at det beror paa nogen Brangvillighed fra de paagjældende Kommunerens Side, at de ikke ere bleve færdige, men fra mange Vanskeligheder, som ere forbundne med Grændsereguleringen og Ordningen af andre Forhold, som maa gaa forud, inden man kan skride til Matrikulering. I det jeg altsaa paa Udvalgets Vegne vil afvente at se de Vædringsforslag, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds har bebudet at ville stille til 3die Behandling, skal jeg gjentage min anbefaling til det høie Thing om at ville stemme for de af Udvalget stillede Vædringsforslag.